

వచ్చు, నిర్మాతతో బాటు రాబడిలోనూ, లాభ నష్టాలలోనూ చాలా తీసుకోవచ్చు. ఇట్లా చేసిన వాడైన చెడ్డ చిత్రాలకు వీరు డబ్బుపెట్టే ఆర కాశం ఉండదు; నష్టపడతారు. వీరు ప్రస్తుతం ఏ పరతులమీదనైతే నిర్మాతకు డబ్బు ఇస్తున్నారో ఆ పరతులు చెడ్డ చిత్రాలకు తప్పక ప్రోత్సహిస్తున్నాయి. డబ్బుపెట్టిన చిత్రనిర్మాతా, ఆ నిర్మాతను నమ్మి తమ క్రమం ఆరువుపెట్టిన నటులూ, స్టూడియోవారూ, ఆర్థిక సహాయం చేసిన డిస్ట్రిబ్యూటరు చిత్రంమీద నచ్చే సామ్యును దామాషా ప్రకారం పంచుకునేటట్టు ప్రభుత్వం శాసించేపక్షంలో తుక్కు చిత్రాల నిర్మాణం తపేమని తగ్గిపోతుంది; అని న్యాయమైన సూత్రంనూ ఉంది. నటులూ, స్టూడియోవారూ ప్రతి అడ్డమైన చిత్రాన్ని నమ్మటం మానేస్తారు. డిస్ట్రిబ్యూటర్లనుమాడా ఏది మంచి చిత్రమో, ఎవరు సమర్థుడైన చిత్ర నిర్మాతతో చాలా బాగా తెలిసివస్తుంది. వచ్చు చిత్రాల సంఖ్య తగ్గితే చిత్రాల సంఖ్య మూడోవంతును దానంతట అదే తగ్గితుంది. సినిమా పరిశ్రమ బాగుపడుతుంది.

ఒకవేళ ప్రభుత్వం జోక్యం కలిగించుకోక

పోయినా పనికిమాలిన చిత్రనిర్మాతలు కాల క్రమాన నిష్క్రమిస్తారని అనవచ్చు. కాని మంచి చిత్రనిర్మాతలకు ఇప్పుటికే చాలా అన్యాయం జరిగింది. చిత్రనిర్మాణ సంఖ్య సరిఅయిన ప్రమాణానికి తరిగోలోపుగా మరిత అన్యాయం జరగవచ్చు. డిస్ట్రిబ్యూటర్లు—అచ్చగా కమిషన్ కొరకే పనిచేసే కొద్దిమంది మినహా—ఇంకా మరి కొంతమంది తారలకు చిత్రనిర్మాణంలోకి దింపి మరి కొన్ని తుక్కు చిత్రాలు తీయించినట్ల పరిచే ఆరకాశం లేకపోలేదు.

ముఖ్యమైన ఫలితం చిత్రాల సంఖ్య తగ్గటం. రెండవది పనికిమాలిన నిర్మాతలు సినిమారంగం నుంచి నిష్క్రమించటం. మరదేశపు జనాభా ఇంతకుమించితే తీవ్రపరిస్థితి ఏర్పడుతుందని నిజేదిక తయారుచేయటంలో అర్థమున్నప్పుడు, మన చిత్రాల సంఖ్య ఇంతకు మించటంవల్ల సినిమారంగంలో తీవ్రపరిస్థితి ఏర్పడిందనుకోవటం అసమంజసం కాదు.

తెలుగులో ఏడాదికి ఏడెనిమిది చిత్రాలు మించి తయారుకావడం దండుగ. అంతకుమించి మంచి చిత్రాలు తీయటానికి అవకాశాలుకూడా న్యాయంగాలేవు—ఉన్న యదార్థం అదే.

స్కెచ్

లో గు ట్టు

శ్రీ రా గి

విశ్వం ఆ ఆఫీసులో కొత్తగా జాయినయ్యాడు. అతను ఇదే మొరటిసారి ఉద్యోగంలో ప్రవేశించటం. అతను అదృష్టవశాత్తు అకౌంటు సెక్లనులో పడటం మూలాన, కంట్రాక్టర్ల బిల్లులు చూసే సీటు అతని కొచ్చింది. ఆ సీటులో పడటం తన అదృష్టమే అనుకొన్నాడు విశ్వం. అతను ఆ రోజు ఉదయం పది గంటలకు డ్యూటీకి రిపోర్టుచేశాడు ఆఫీసరుకు. ఆఫీసరు విశ్వాన్ని ఎగాదిగా చూశాడు. “నీ పేరేమిటి?” అన్నా డాఫీసరు. “విశ్వం అంటారండీ” అన్నాడు తన సహాధ్యోగినిలో.

“విశ్వం అంటారా? అంటే ఆదీ నీ పేరేనా?” అడిగాడు ఆఫీసరు. విశ్వానికి ఇప్పుడు గుర్తుకొచ్చింది. తను ఉద్యోగం చెయ్యబోయే ఆఫీసరుతో మాట్లాడుతున్నాననీ, తను స్నేహితులతో పరాచికాలాడినట్లు ఇక్కడ జనాలు చెప్పుకూడదనీ. “కుమించండి. నా పేరు విశ్వేశ్వర్రావు. నా మిత్రులు విశ్వం అని పిలుస్తుంటారు” అన్నాడు. “అలాగా? అయితే నీకదివరకు ఉద్యోగానుభవేమన్నా వూదా?” అన్నాడు. “లేదండీ. ఇదే నా ప్రథమ ఉద్యోగం.” “అయితే కొన్నాళ్లు ఈ ఉద్యోగం కష్టం

గానే ఉండొచ్చు. మీ కిచ్చిన సీటు చాలా బాధ్యతతో కూడుకున్నది. చాలా జాగ్రత్తగా చేసుకోవలసుంటుంది.”

ఇశ్వం బుర్రలో ఎక్కడోవున్న తెలివిన ప్రదర్శించాడు.

“మీదయవుంటే నాకేంఫర్మాషేదు” అన్నాడు.

“కష్టపడి పనిచేసేవార్యంటే ఎక్కువూ నా కిష్టమే. ఎక్కడయినా కష్టపడితేనే ఫలితం దక్కేది. వెళ్ళి పనిచేసుకొండి.”

ఆఫీసరు మాటల్లో విశ్వానికి ఏదో గూఢార్థం తోనింది. కాని ఫలానా అని తెలుసుకోలేక పోయినాడు.

విశ్వం తన సీటులోకి వెళ్ళి బిల్లులు చూసుకోవారంభించాడు. అదివరకు గడచిన క్షణాలిరక వేసి, విశ్వం వారంరోజులలో తన పని తుణ్ణంగా తెలుసుకొన్నాడు.

వారంరోజుల తర్వాత ఆఫీసరు విశ్వాన్ని పిలిచాడు.

“గుడ్ మార్నింగ్ సార్” అన్నాడు విశ్వం.

“గుడ్ మార్నింగ్” ప్రతి నమస్కారంచేశాడు ఆఫీసరు.

“మీకు పని తెలుస్తున్నదా?” అడిగాడు ఆఫీసరు.

“ఇప్పుడిప్పుడే తెలుస్తున్నదండి” జవాబు ఇచ్చాడు విశ్వం.

“కామయ్యగారు మన ఆఫీసుకు నెలరోజుల క్రిందట మూడువేలరూపాయిల విలువగల స్టేషనరీ సామాన్లు సప్లయిచేసారు. వారి బిల్లు మీ దగ్గరకొచ్చిందిగదూ?”

“కామయ్యగారి స్టేషనరీ బిల్లు వచ్చిందండి.”

“ఆ బిల్లును సరిచూసి త్వరగా ప్యాసు చేయండి.”

“అలానేసార్!”

“ఇంక మీరు వెళ్ళవచ్చు.”

తరువాత రెండుమూడురోజులలో కామయ్యగారి బిల్లుచూడటం మొదలుపెట్టాడు. క్రిందటి సంవత్సరాలలో స్టేషనరీ సప్లయిచేసిన కంట్రాక్టర్ల బిల్లులలో కామయ్య బిల్లు పోల్చిచూస్తే, కామయ్య ధరలు ఎక్కువగా కనిపించినయి.

విశ్వానికి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. తనకా అనుభవం తక్కువ. ఎక్కువ ధరలు వేశాడని బిల్లు మొత్తం తగ్గించి ప్యాసుచేస్తే ఆఫీసరు ఏమంటాడో అని భయం విశ్వానికి కలిగింది. తన సీటులో బాగా డబ్బులూస్తాయని తోడి గుమాస్తాలు అనుకుంటుండగా విన్నాడు. ఆ డబ్బులు వచ్చే దారేడి? కామయ్య తనదగ్గరకొచ్చి ఏమన్నా మాట్లాడతాడా అంటే అతనేం వచ్చేటట్లు కనపడలేదు.

ఆలస్యంచేస్తే ఆఫీసరు ఏమంటాడేమోనని కామయ్య బిల్లు, విశ్వం ఆఫీసరు సంతకానికి పెట్టాడు.

ఆఫీసరు కామయ్య బిల్లును మొదటనుంచీ చివరిదాకా తనిఖీచేయటం మొదలుపెట్టాడు. చివరికి ఇలా అన్నాడు:

“ఏంటో కామయ్యగారు వేసిన ధరలుచూస్తే చాలా అధికంగా కనడకుతున్నాయి. తరువాత తీరికగాచూసి ఈ బిల్లును ప్యాసుచేద్దాము. ప్రస్తుతానికి బిల్లువట్టేపెట్టండి.”

మిగతా కాగితాలు ఏవో వుంటే అవి ఆఫీసరుచేత సంతకంపెట్టించుకొని వచ్చేశాడు విశ్వం.

విశ్వం చాలా ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

తను అనుకొన్నాడు బిల్లుచూడగానే సంతకం పెడతాడని. కాని ఆఫీసరు బిల్లును ఎందుకు తిరగ్గట్టినట్టు? బిల్లును వెంటనే ప్యాసుచేసి తీసుకు రమ్మని తనే మొదటచెప్పి, ఇప్పుడలా ఎందుకు చేశాడు?

విశ్వానికి దీనిలోనికీలకం ఎంత ఆలోచించినా అర్థంకాలేదు.

కామయ్య రోజూ ఆఫీసుకు బిల్లుకోసం వచ్చి తిరిగిపోతూనే వున్నాడు. కాని బిల్లు ఆఫీసరు సంతకం కావటంలేదు.

ఆ తర్వాత పదిరోజులకు ఆఫీసరు ఇంట్లో పనిచేసి జమాను పిచ్చయ్య విశ్వాన్ని పలకరించాడు.

“ఏమండీ విశ్వంగారూ, నమస్కారం.” అన్నాడు. “నమస్కారం” అన్నాడు అతనెవరో తెలీక.

పిచ్చయ్య తనను తనే పరిచయం చేసుకున్నాడు. విశ్వానికి పిచ్చయ్యను కామయ్యసంగతేమన్నా తెలుసేమో అడగాలనిపించింది

“పిచ్చయ్యా, నీ కెన్నాళ్ళ సర్వీకుంది?”

“నాకండి బాబూ! ఎంతలేకేమండీ. ఇరవై యేళ్ళ సర్వీకుండండీ. ఈ అయ్యగారి దగ్గరే, మూడేళ్ళనుంచి వుంటున్నాను. ఈ మూడేళ్ళలో మీ సీటులో ఎంతమంది మారారో?”

“ఎ? ఎందుకని?” కుతూహలంతో అశిగాడు విశ్వం.

“మీకు తెలీనిదేమంది మీ సీటు సంగతి? మీ సీటులో తలయకుంటే ఎంతయినా సంపాదించవచ్చు.”

ఆఫీసుఇంట్లో పనిచేస్తున్న పిచ్చయ్యకు తన సీటు విషయం ఎలా తెలిసిందా అని ఆశ్చర్యపోయాడు.

విశ్వం మొహంలోని ఆశ్చర్యాన్ని పిచ్చయ్య గమనించాడు.

“ఏంది విశ్వం బాబుగారు అలా ఆశ్చర్యపోతున్నారు?” అన్నాడు.

విశ్వానికి పిచ్చయ్య కాలాంతకుడిలాగా కనుపించాడు.

పిచ్చయ్య తిరిగి అన్నాడు,

“ఆఫీసుగారు ఆఫీసుకి పడకొండు గంటల కొచ్చేలోపల ఎవరెవరచ్చోందీ నేను కనిపెడుతూనే వుంటాను. ఆఫీసుగారు నాకు తెలీకుండా లంచాలు పట్టాలని ఎంత ప్రయత్నించినా, ఏ విషయం నాదాకా రాకుండాపోతు.”

కామయ్య సంగతి పిచ్చయ్యను అడిగి ఇప్పుడే తెల్పుకోవాలనుకున్నాడు.

“అయితే పిచ్చయ్యా, కంట్రాక్టరు కామయ్య నెరుగుదువా?” అన్నాడు విశ్వం.

“అయ్యో రామ! వారి నెరక్కపోవటం మేమిటండీ. ఇన్ని సంవత్సరాలనుంచి ఇక్కడ పనిచేస్తూనూ?” అన్నాడు పిచ్చయ్య.

“అయినేమన్నా ఈమధ్య మన ఆఫీసురుగారింటి కొచ్చాడా?”

“మొన్న పదిరోజుల క్రిందట ఉదయము వచ్చాడండీ నేను ఆఫీసురుగారి వ్రావేటు రూమ్ దగ్గరే నిలబడున్నాను. చాలాసేపు వాళ్ళిద్దరూ యేదో మాట్లాడుకున్నారు. మా ఆఫీసురుగారు యేదో ఆయన్ని రెండు ఇయ్యమంటున్నారు. ఆయన ఈ బిల్లులో నాకేం పెద్ద లాభంలేదు. ఒకటే ఇస్తాను అంటున్నాడు. చివరికి ఏమీకుదిరినట్టులేదు” అన్నాడు పిచ్చయ్య.

విశ్వానికి కామయ్యగారి బిల్లు ఆఫీసురువుండుకు ప్యాసుచెయ్యలేదో ఇప్పుడు తేలికగా బోధపడింది.

కామయ్య బిల్లు మూడువేలకీ, కామయ్య సప్లయచేసిన స్టీవనరీ మొదటిరకానికి చెంకినవి కావనేసాక్షతో, రెండువేల నాలుగువందలకీ తగ్గించబడి ప్యాసుచేయబడింది తర్వాత రెండు నెలలకీ.

ఒకసంవత్సరం గడిచింది. విశ్వం ఒక్కసంవత్సరంలో బాగా అనుభవం సంపాదించుకున్నాడు. ఎలానైనా కంట్రాక్టర్లదగ్గర కాలికి వేస్తే మెడకీ, మెడకీవేస్తే కాలికిపెట్టి డబ్బు సంపాదిద్దామనుకుంటున్నాడు ఒకటి రెండు కేసులలో కొద్దిగా సంపాదించాడు కూడా. ఆ రెండు కేసులలోనూ విశ్వంమూలన ఆఫీసురు ఆదాయం తగ్గింది.

ఆ తర్వాత వారంరోజులలో విశ్వం మరో వూరికి బదిలీ చేయబడ్డాడు. ఒకసంవత్సరమన్నా కాకముందే తను బదిలీ అయినందుకు విశ్వం ఆశ్చర్యపడ్డాడు. కాని ఆఫీసులోని ఇతర గుమాస్తాలకిడం విడ్డూరంగా కనపడలేదు. ఎందుకంటే ఆ సీటులో విశ్వంలాగే ఎవరూ ఆరుమాసాలూ సంవత్సరంకన్న ఉండలేదు. దానికి కారణం అందరికీ నులభ గ్రాహ్యమే. విశ్వం తర్వాత ఆ సీటులో ఇంకో అనుభవగ్రాహినిని నియమించబడ్డాడు.

